

I de⁹ ē anim⁹: ut nobis carmīa dicūt.
hic tibi p̄cipuæ sit pura mēte colēd⁹.
Plus uigila: sēp ne sōno deditus esto.
nā diuturna q̄s uiciū alimēta mīstrat.
Virtutem primā esse puto cōpescere linguam.
proximus ille deo est: qui l̄cit ratione tacere.
Sperne repugnando: tibi tu contrarius esse.
conueniet nulli: qui secū desidet ipse.
Si uitam inspicias hominū: si deniq; mores.
cum culpant alios: nemo sine crimine uiuit.
Quæ nocitura tenes: quāuis sint chara relinque.
utilitas opibus præponi tempore debet.
Constans & lenis ut res expostulat esto.
temporibus mores sapiēs sine crimine mutat.
Nil temere uxori de seruis crede querenti.
sæpe & enim mulier quē cōiunx diligit odit.
Cunq; mones aliquem: nec se uelit ipse moneri.
si tibi sit charus: noli desistere ceptis.
Contra uerbosos noli contēdere uerbis.
sermo datur cunctis: animi sapientia paucis.
Dilige sic alios: ut sis tibi charus amicus.
sic bonus esto bonis: ne te mala dāna sequant^r.
Rumores fuge: ne incipias nouus auctor haberi.
nā nulli tacuisse nocet: sed nocet esse locutū.
Rem tibi promissam certam promittere noli.
rara fides ideo est: quia multi multa loquunt^r.
Cum te aliquis laudat: iudex tuus esse memento.
plus aliis de te: q̄ tu tibi credere noli.

epigramma
de uigiliis

Officium alterius multis narrare memento.

atq; aliis cum tu benefeceris: ipse fileto.

Multorum cum facta senex & dicta recenses. *Reprehendi*
fac tibi succurrant: iuuenis quæ feceris ipse.

Ne cures si quis tacito sermone loquatur.

conscijs ipse sibi de se putat omnia dici.

Cum fueris foelix: quæ sunt aduersa caueto. *pueraz*
non eodem cursu respondent ultima primis. *lacrimas prominent*

Cum dubia & fragilis sit nobis uita tributa. *fac data*
in morte alterius spem tu tibi ponere noli.

Exiguum munus cum dat tibi pauper amicus.
accipito placidæ: & plene laudare memento.

Ne timeas illam. quæ uitæ est ultima finis.

qui mortē metuit: quod uiuit perdit id ipsum.

Infantem nudum cum te natura creauit:

paupertatis onus patienter ferre memento.

Si tibi pro meritis nemo respondet amicus.

incusare deum noli: sed te ipse coherce.

Ne tibi quid desit: quesitis utere parce.

ut q̄ quod est serues: semp tibi deesse putato.

Quod prestare potes: ne bis promiseris ulli.

ne sis uentosus: dum uis bonus ipse uideri.

Qui simulat uerbis: nec corde est fidus amicus.

tu quoq; fac simile: sic ars deluditur arte.

Noli homines blando nimium sermone probare.

fistula dulce canit: uolucrē dū decipit auceps.

Cum tibi sint nati: nec opes: tunc artibus illos

instrue: quod possint inopē defendere uitam.

Quod uile est carum: quod carum uile putato.
sic tibi nec cupidus nec auarus nosceris ulli.
Que ^{ea}culpare soles: ea tu ne feceris ipse.
turpe est doctori: cum culpa redarguit ipsum.
Quod iustum est petito: uel quod uideatur honestum.
nam stultum est petere quod possit iure negari.
Ignotum tibi tu noli præponere notis.
cognita iudicio constant: incognita casu.
Cum dubia incertis uersetur uita periclis:
pro lucro tibi pone diem quicumque laboras.
Vincere cum possis: interdum cede sodali.
obsequio quoniam dulces retinentur amici.
Ne dubites cum magna petas impendere parua.
his & enim rebus coniungit gratia charos.
Litē inferre caue: cum quo tibi gratia iuncta est.
ira odium generat: concordia nutrit amorem.
Seruorum ob culpas cum te dolor urget in iram.
ipse tibi moderare: tuis ut parcere possis.
Quem superare potes: interdum uince ferendo.
maxima enim morum est semper patientia uirtus.
Conserua potius: que sunt iam parta labore.
cum labor in dano est: crescit mortalis egestas.
Dapsilis interdum sis notis & charus amicis.
cum fueris foelix semper tibi proximus esto.
Elluris si forte uelis cognoscere cultus.
uirgiliū legito: quod si mage nosse laboras
Herbarum uires: macer tibi carmine dicit
Si romana cupis: & punica noscere bella.

Lucanum quæras: qui Martis prælia dixit.
Si quid amare libet: uel discere amare legendo
Nasonem petito: sin autem cura hæc tibi est.
Vt sapiens uiuas: audi quæ discere possis
Per quæ semotum uiciis deducitur eum.
Ergo ades: & quæ sit sapientia disce legendo.
Si potes ignotis etiam prodesse memento.
utilius est regno: meritis acquirere amicos.
ide. Mitte archana dei: coelum inquirere quid sit.
cum sis mortalis: quæ sunt mortalia cura.
Linque metum leti: nã stultũ est tẽpore in omni
dum mortẽ metuas: ammittere gaudia uitæ.
Iratu de re incerta noli contendere uerbis.
impedit ira animũ: ne possit cernere uerum.
Fac sumptum propere: cum res desideret ipsa:
dandũ & enĩ est aliqd: cũ tps postulat: aut res.
Quod nimĩũ est fugito: paruo gaudere memẽto.
tuta mage est pupis modico que flumĩe fert̃.
Quod pudeat socios: prudens celare memento.
ne plures culpent id: quod tibi displicet uni.
Nolo putes prauos homines peccata lucrari.
temporibus peccata latent: & tẽpore patent.
Corporis exigui uires contemnere noli.
consilio polet: cui uim natura negauit.
Quem scieris non esse parem tibi: tempore cede.
uictorem a uicto superari sepe uidemus.
Aduersus notum noli contendere uerbis.
lis minimis uerbis interdum maxima crescit.

Quid deus intēdat: noli perquirere sorte,
quid statuat de te: sine te deliberat ipse.
Inuidiam nimio cultu uitare memento.
que si non ledit: tñ hāc sufferre molestū est.
Esto forti animo: cum sis damnatus inique.
nemo diu gaudet: qui iudice uincit iniquo.
Litis præterite noli maledicta referre.
post inimicicias iram meminisse malorum est.
Nec te collaudes: nec te culpaueris ipse.
hoc faciunt stulti: quos gloria uexat inanis.
Vtere quesitis modice: cum sumptus habundat.
labitur exiguo: quod partū est tēpore longo.
Insipiens esto: cum tempus postulat aut res.
stulticiam simulare loco: prudēcia summa est.
Luxuriam fugito: simul & uitare memento.
crimē auaritiæ: nam sunt contraria famæ. *f. bone*
+ Noli tu quædam referenti credere semper.
exigua ē tribuēda fides: qā mlti mltā loquūt. *ii2*
Quod potu peccas: ignoscere tu tibi noli:
Nam nullum crimē uini est: sed culpa bibētis.
Consilium archanum tacito commite sodali.
Corporis auxilium medico cōmitte fideli.
Successus indignos noli tu ferre moleste.
indulget fortuna malis: ut lædere possit.
Prospice qui ueniunt: hos casus esse ferendos.
nam leuius ledit: quicquid præuidimus ante.
Rebus in aduersis animum summittere noli.
spem retine: spes una hoīem nec morte reliqt.

A iiii

Rem tibi quam noscis aptam: dimittere noli:
fronte capillata post hec occasio calua.

Quod sequitur specta: quod iminet ante uideto:
illum immitere deū: partē qui spectat utrāq̃.

Fortius ut ualeas: interdum partior esto:
pauca uoluptati debentur plura salutē.

Iudiciū populi nunq̃ contempseris unus:
ne ulli placeas dum uis contemnere multos.

Sic tibi præcipue: quod primum est cura salutis:
tempora ne culpes: cum sit tibi causa doloris.

Somnia ne cures: nā mens humana quod optat:
dum uigilat: sperat: per somnū cernit idiūm.

Oc quicūq̃ uelis carmē conoscere lector:

h hęc p̃cepta feras: quæ sūt gratissima uitæ

Instrue p̃ceptis aimū: ne discere cesses:
nam sine doctrina uita est q̃si mortis imago.

Comoda multa feres: sin autē spreueris illud:
nō me scriptorem: sed te neglexeris ipse.

Cum recte uiuas: ne cures uerba malorum:
arbitriū nostri no est: quod quisq̃ loquatur.

Productus testis: saluo tamen ante pudore:
quantūcūq̃ potes: celato crimen amici.

Sermones blandos blesosq̃ uitare memento:

Veri. simplicitas *Veri* sana est: fraus ficta loquendi.

Segniciem fugito: quæ uitæ ignauia fertur:

nā cū animus languet: cōsumit inercia corpus.

Interpone tuis interdum gaudia curis:

ut possis animo quēuis sufferre laborem.

Alterius factum aut dictum ne carpsieris unq̃:

exemplo simili ne te derideat alter.

Quod tibi fors dederit: tabulis suprema notato:

augendo serua. ne sis quem fama loquatur.

Cum tibi diuitiæ superent in fine senectæ:

munificus facito uiuas: non parcus amicis.

Vtile consilium dominus ne despice serui:

nullius sensum si prodest: contempseris unquã.

Rebus & incensu si non est: quod fuit ante.

fac uiuas contentus eo. quod tēpora præbent.

Vxorem fuge: ne ducas sub nomine dotis:

nec retinere uelis. si ceperit esse molesta.

Multorum disce exemplo que facta sequaris.

quæ fugias: uita est nobis aliena magistra.

Quod potes id tenta: operis ne pondere pressus

sucumbat labor: & frustra tentata relinquas.

Quod nosti factum non recte: noli silere:

ne uideare malos imitari: uelle tacendo.

Iudicis auxilium sub iniqua lege rogato:

ipse etiam leges cupiunt: ut iure regantur.

Quod merito pateris: patienter ferre memento:

cunq̃ reus tibi sis: ipsum te iudice damna.

Multa legas facito: perlectis perlege multa:

nam miranda canunt: sed non credēda poetæ:

Inter conuiuas fac sis sermone modestus:

ne dicare loquax: dum uis urbanus haberi.

Coniugis iratæ: noli tu uerba timere:

nam lachrimis instruit insidias: cū femīa plorat.

Vtere quesitis: sed ne uidearis abuti.
qui sua consumunt: cū deest aliena sequuntur.

Fac tibi proponas mortem nō esse timendam.
quæ bona si nō est: finis tamē illa malorum est.

Vxoris linguam si frugi est: ferre memento.

Namq; malū est nō uelle pati: nec posse tacere.
Dilige non egra charos pietate parentes.

nec matrē offendas. dū uis bonus esse parenti.

Ecuram quicumq; cupis pducere uitā:
ne uiciis herere aīm q̄ moribus obsūt.
Hec pcepta tibi sēp relegēda memēto
inuenies aliqd: quod te uitare magro

Despice diuicias: si uis animo esse beatus:
quas qui suscipiunt: mendicant semper auari.

Comoda naturæ nullo tibi tempore deerunt.
si contentus eo fueris: quod postulat usus.

Cum sis incautus: nec rem ratione gubernes.
noli fortunam quæ non est dicere cecam.

Dilige denarium: sed parce dilige formā.
quā nēo sanctus nec honestus optat habere.

Cum fueris locuplex corpus curare memento.
eger diues habet nūmos: sed nō habet seipm.

Verbera cum tuleris discens aliquādo magistrī.

Fer patris imperium: cum uerbis exit in iram.
Res age quæ profunt: rursus uitare memento.

in quibus error inest: nec spes ē certa laboris.
Quod donare potes: gratis concede roganti.

nam recte fecisse bonis in parte: lucrosū est.

Quod tibi suspectū est: confestim discute: qđ sit.
nanq; solent primo: quæ sunt neglecta nocere
Cum te detineat ueneris damnosa uoluptas.
indulgere gule noli: quæ uentris amica est.
Cum tibi præponas animalia cuncta timere.
unum præcipio hominem plus esse timendū.
Cum tibi preualidæ fuerint in corpore uires.
fac sapias animo: sic poteris uir fortis haberi.
Auxilium a notis petito: si forte laboras.
nec qđquā melior medicus: quā fidus amicus.
Cum sis ipse nocens. moritur cur uictia pro te.
stulticia est: in morte alterius sperare salutē.
Cum tibi uel socium uel fidum quæris amicum.
non tibi fortuna est hominis: sed uita petenda.
Vtere quesitis opibus: sed fuge nomen auari.
quid tibi diuitiæ p'sūt: si semp paup habūdas?
Si famam seruire cupis: dum uiuis honestam.
fac fugias animo: quæ sunt mala gaudia uitæ.
Cum sapias animo: noli irridere senectam.
nam quocūq; sene puerilis sensus in illo est.
Disce aliquid: nam cum subito fortuna recedit.
ars remanet: uitamq; hoīs non deserit unq̃.
Prospicito cuncta tacitus: quod quisq; loquat̃.
sermo hoīm mores celat: & indicat idem.
Exerce studium: quāuis præceperis artem.
ut cura ingeniū: sic & manus adiuuat usum.
Multum uenturi ne cures tempora fati.
non metuit mortem: qui scit contēpnere uitā.

Disce: sed a doctis: indoctos ipse doceto.
propagāda & enī est rerum doctrina bonarū.
Hoc bibe: quod possis: si tu uis uiuere sanus.
morbi nāq; malī causa est: quācūq; uoluptas.
Laudaris quicūq; palā: aut quodcūq; probaris.
hoc uide: ne rursus leuitatis crimine damnes.
Tranquillis in rebus quæ sunt aduersa caueto.
rebus in aduersis melius sperare memento.
Discere ne ceses: cura sapientia crescit.
rara datur longo prudentia temporis usu.
Parce laudato: nam quem tu sæpe probaris.
una dies qualis fuerit ostendet amicus.
Ne pudeat quæ nescieris: te uelle doceri.
scire aliquid laus est: culpa est nil discere uelle.
cum uenire & baccho lis est sed iuncta uoluptas.
quod latum est aīo cōplectere: sed fuge lites.
Demissos animo & tacitos uitare memento.
quod flumē est placidū: forsā latet altius unda.
Cum tibi displiceat rerum fortuna tuarum.
alterius specta: ne sis discrimine peior.
Quod potes id tenta: nam litus carpere remis.
tutius est multū: quā tēdere uelum in altum.
Contra hominē iustum prauæ contendere noli.
semper enim deus iniustas ulciscitur iras.
Ereptis opibus noli mœrere dolendo.
sed gaude potius: si tibi contigat habere.
Est iactura grauis: quæ sunt amittere damnis.
sunt quædā: quæ ferre decet patiēter amicū.

per que cuquid vult nescit
Tempora longa tibi noli promittere uitæ.

quocūq; igrederis: sequit̃ mors corpis umbrā.

Ture deum placā: sine uitulū crescat aratro.

ne credas placare deum: cum cede litatur.

Cede locum lesus: fortunæ cede potenti.

ledere qui potuit: prodesse aliquando ualebit.

Cum quid peccaris: castiga te ipse sub inde.

uulnera dum sanas: dolor ē medicina doloris.

Damnaris nunq̃ post longum tempus amicum.

mutauit mores. sed pignora prima memento.

Gratior officiis quo sis mage charior esto.

i. xxi. p. 1 ne nomen subeas quod dicunt officiperdi.

ii. xxi. p. 1 Suspectus caueas: ne sis miser omnibus horis.

nam timidis & suspectis aptissima mors est.

Cum fueris propius seruos mercatus in usus.

& famulos dicas: homines tamē esse memēto.

Quam primum rapienda tibi est occasio prima.

ne rursus queras: quæ iam neglexeris ante.

Morte repentina noli gaudere malorum.

foelices obeunt: quorum sine crimine uita est.

Cum coniunx tibi sit: nec res: & fama laboret.

i. xxi. p. 1 uitandum ducas inimicum nomen amici.

Cum tibi contigerit studio cognoscere multa.

Fac discas multa: uita nescire doceri.

Miraris uerbis nudis me scribere uersus.

hæc breuitas sensus fecit coniungere binos.

Artula nostra tibi mādāt dilectē salutes.

c Pauca uidebis ibi: sed nō mea dōa refutes

Dulcia sunt aīæ solacia quæ tibi mādō.

Sed profunt minime: nisi serues hæc operando.

Quæ mea uerba monent tu noli tradere uento.

Cordis in aure sonent: & sic retinere memento.

Vt tibi grande bonum nostri monitus operent.

Per quod dei dōnum tibi celica regna parentur.

Menti sinceræ possunt hæc uerba placere.

Hæc iter ostendunt hortant nō reprehendūt.

Ox diuina sonat: q̄ nēo spē sibi pōat.

u In rebus mūdi: quæ causam dāt pereūdi.

Quisq̄s amat xpm: mūdū nō diligit istū.

Sed quasi fetorem spernens illius amorem.

Estimat obscenum: quod mūdus credit amenū.

Totum uilescit: sibi quidquid in orbe nitescit.

Vitat terrenum decus: ut mortale uenenum.

Abiectoq; foris sceno carnalis amoris.

Ad regnum celī suspirat mente fideli.

Iamq; fide plena paradisi sperat amena.

Tu quoq; frater ita carnis contagia uita.

Vt placeas christo: mundo dum uiuis in isto.

Nec tibi sint curæ res ad nichilum redituræ.

Quæ cito labuntur: magnoq; labore petuntur.

Nec modo læteris: quia forsan cras morieris.

Nullus tam fortis: cui parcant uincula mortis.

Per nullam sortem poteris depellere mortem.

Cur caro lætatur: quia uermibus esca paratur.

Nunc locus ē flendi: locus ē peccata luendi.
Postea gaudebit: qui nunc sua crimina flebit.
Iam iamq; lætetur: qui gaudia summa meretur.
Gaudia stultorū cumulant augmenta dolorum.
Talìa prudentes fugiunt ea despicientes.
Cur cito nō spernis: quæ prætereuntia carnis.
Nonne uides mūdū nimis miserū: & moribūdū.
Sub gladio diræ mortis languendo perire.
Mors resecat: mors om̃e necat: quod carne creat.
Magnificos p̃mit: & modicos cunctis dominat̃.
Nobilium tenet imperium: nulli reueretur.
Tam ducibus q̃ principib⁹ cōmunis habetur.
Mors iuuenes rapit: atq; senes: nulli miseretur.
Illa fremit: gen⁹ om̃e tremit quod ī orbe mouet.
Illa ferit: tota caro perit: dum sub pede mortis
Conteritur: non eripitur uir robore fortis.
Cur nimias sibi diuitias petit ille parari.
Cur igitur qui sic moritur: uult magnificari.
Instabiles sumus: & fragiles: multisq; ruinis.
Atterimur: sic iam trahitur sub tempore finis.
Prætereunt: & non redeunt mortalia quæq;
Hec statio manet in dubio sic nocte dieq;
Vita breuis uelut umbra leuis sic adnichilatur.
Sic uadit: sibi toq; cadit: dum stare putatur.
Quis redimit: cū mors perimit: quia federa nūq;
Nec precium nec seruitium mors accipit unq;
Sed quid plura loquar: nulli mors impia parcit.
Non euadit inops: nec qui marsupia farcit.

X Non igit̃ cesses ea que bona sunt operari.
Nam mors non cessat tibi nocte dieq; minari.
Amplius in rebus noli sperare caducis.
Sed cupiat tua mens eternæ gaudia lucis.
Fallitur insipiens uitæ præsentis amore.
Sed sapiens noscit quantum sit plena dolore.
Quicquid formosum mūdus gerit aut preciosū.
Floris habet morem: cui dat natura colorem.
Mox ut sicatur: totus color adnichilatur.
Postea nec florem monstrat: nec spirat odorem.
Regia magestas omnis terrena potestas.
Prosperitas rerū series longinqua dierum.
Transient absq; mora: cum mortis uenerit hora.
Mūdi quid sit honor: cur nūc tibi scribere conor.
Nosti quippe satis: quia nil habet utilitatis.
Inspice q̃ fragilis q̃ fallax q̃ sit inanīs.
Prædia terrarum possessio diuitiarum.
Fabrica murorum grandis structura domorum.
Gloria mensarum cum delitiis epularum.
Insignesq; thori cupæ scyphiq; decori.
Resplēdēsque uestis: quæ morib⁹ obstat honestis.
Grege armentorum spaciosus cultus agrorum.
Fertile uinetum diuersa uite repletum.
Gloria natorum dilectio dulcis eorum.
Cuncta relinquentur: nec post hec inuenientur.
= Quod breuiter durat: quis prudens q̃rere curat.
Non metuens hominē faciet mors aspera finem.
Rebus mundanis mendacibus & malæ sanis.

23
Causa grauis scelerum cessabit amor mulierum.
Colloquium quarū nihil est: nisi uirus amarum:
Prebens sub mellis dulcedine pocula fellis.
Nam decor illarum laqueus est fallax animarū.
Cum uerbis blandis fallacibus atq; nefandis:
Illaqueant stultos: & ferunt ad tartara multos.
Tempora transibunt: & uana gaudia peribunt.
Et parient fructum tristem: per seculā luctum.
Omnibus hoc dico: ne se subeant inimico.
Ne suplantetur: qui captus in his retinetur.
Noli confundi misera dulcedine mundi.
Nam sua dulcedo dilabitur homine fædo.
Quæ trepidas mētes & mollia quæq; sequētes.
Falsit mulcendo: carnem blandeq; fouendo.
Postea finitur: nec iam dulcis reperitur.
Sed fit amara nimis non equans ultīa primis.
Et grauitèr pungit miseros: quos primitus unxit.
Nam sic illusos: & semper mollibus usos.
Damnatos dignæ post mortē mittit in ignē.
Atq; uoluptatem cōuertit in anxietatem.
Et fit flāma furens illos sine fine perurens.
Talia lucra ferent: studiis qui talibus herent.
Sed qui saluari uult: perpetuoq; beari.
Christo deuotum studeat se tradere totum:
Eius inherendo præceptis: & faciendo
Quæ scripturarū mōstrant documenta sacrarū.
Accipiet uere qui uult hec ius. tenere.
Sedibus in letis eternæ dona quietis.

B

Quæ cunctis dantur: qui corde deo famulantur.
Hic est seruorum requies: & uita suorum.
Gaudia quæ præstat: tribulatio nulla molestat.
Gloria solemnis manet illic: paxq; perennis.
Semper honoratos semper facit esse beatos:
Quos recipit secum. quia quauis iudicet æquū.
Plura tñ dantur sanctis q̃ promereantur.
Omnia dat gratis fons diuine pietatis.
Proq; labore breui confert bona perpetis eui.
His qui saluantur: sic bona multa parantur:
Sic mala multa malis mors preparat exicialis.
Isti gaudebunt: illi sine fine dolebunt.
Nemo potest fari: nec cernere nec meditari.
Gaudia iustorum: sed nec tormenta malorum.
Quā male fraudatur: q̃ stultæ ludificatur.
Qui propter florem mūdi uanumq; decorem:
Qui prius apparet: & quasi ros protinus aret:
Vadit ad infernum perdēs diadema supernum:
Quod dominus donat cūctis: quos ipse coronat.
Errat homo ueræ: qui cum bona possit habere:
Sponte subit pœnas: infernalesq; cathenas.
Huius amor mundi putei parat ima profundī.
Protinus extinctus moritur: qui mittitur intus:
Semper ad ima cadit: semp mors obuia uadit.
Nec uenit ad metas mortis miserabilis ætas.
Nescia finiri: semperq; uidetur oriri
Semper uexando: semper gemitus renouando.
Ingerit ardores: infinitosq; dolores.

2. p. 108
Sunt ibi serpentes flammæ ex ore uomentes:
Funestos dentes guttura torua gerentes:
A flatu quorum pereunt anime miserorum:
Sunt ibi tortores serpentibus horridiores: *panipos f*
Diformes nigri: sed non ad uerba pigri.
Nunq̃ laxant̃: sed semp ad hec renouant̃.
Et male feruentes: sunt ad tormenta recentes:
Semper tristati: semperq; ferire parati.
Semper inardescūt: nec cessant: nec requiescunt.
Sic exercentur: nec parcunt nec misereantur.
Quā male damnant̃: q̃ fortiter excruciant̃.
Qui ferūt tantorū feritatem suppliciorum.
Quid tūc thesauri: quid acruus proderit auri:
Cum peccatores mittent̃ in inferiores
Inferni latebras: ignem pariterq; tenebras.
Semper passuri: nec ab his unquam redituri.
Tunc flens & tristis qui penis tradit̃ istis:
Malet præteritæ q; in omni tempore uitæ
Pauper uixisset: q̃ diuitias habuisset.
Stat male securus: qui protinus est ruiturus.
Nec bene lætat̃: cui pena dolorq; paratur.
Non igitur cures gazas acquirere plures.
Gazas fallaces incertas atq; fugaces.
Quæ magis optant̃: cū plenius accumulanti.
Nec satiant mentē: semp maiora petentē.
Diuitiæ tales sunt omnibus exiciales.
Nam sibi credentes faciunt miseros & egentes:
Post carnis uitam per blandimenta nutritam.

Expertesq; boni cito traduntur perditioni.
Nemo tamen credat: q; ab ista luce recedat
Ignibus arsurus: uel propter opes periturus.
Si proprium seruet: si diuitias coaceruet:
Quāuis sit rarū: poterit possessor earum
Iuste saluari: si fugiat nomen auari.
Viuat prudenter: gazas habeat sapienter.
Non abscondēdo: sed egenis distribuendo.
Sed satis est notum: quia plus dimittere totum
Prodest: q̄ temere quæ sunt incerta tenere.
Tutius est ueræ: morsum fugiendo cauere:
Quā prope serpentē procūbere uirus habentē.
Sic est de mundo: quare tibi consilium do.
Quatinus hoc spreto te tradas pectore leto.
Seruitio christi: cui traditus ipse fuisti.
Hic tibi prebebit regnum: quod fine carebit.
Huic si serueris: celsis opibus potieris
Tollere quas fueres nequeūt: nec rodere mures.
Collige thesaurum: qui gemmas uicit & aurum.
Quære bonos mores thesauros interiores.
Gazas congestas præcellit mentis honestas.
Nam miser est & erit: qui mūdi prospera quærit.
Est diues uere: qui non ea curat habere.
Qui bonus est intus fidei munime cinctus.
Semper honestatis studium tenet & probitatis.
Cum bona quis tractat: cum se uirtutibus aptat.
Si nihil est sordis: quod poluat intima cordis.
His deletatur dominus: qui cor speculatur.

Theſaurus talis precioſus ſpiritualis
Comparat æternā uitam: patriamq; ſupernam.
Congregat in celis theſauros quiſq; fidelis.
Per quæ bonos mores ad ſūmos tendit honores.
Nec modo uult fieri locuplex: nec magn⁹ haberi
Sed ſemp minimus paup deſpectus & imus.
Plus paupertatē cupiens: q̄ prosperitatē.
Hæc ideo tollerat: quia celi gaudia ſperat.

Auperāabil' & uenerabil' & benedictus.

p Diues inutilis & miſerabilis & maledict⁹

Qui bōa negligit & mala diligit: itrat abiſſū

Nulla potentia nulla pecunia liberat ipſum.

Irremeabilis inſaciabilis illa uorago.

Hic ubi mergit: horrida cernit omnis imago.

Hec cruciamina per ſua crimina promeruere.

Vir miſerabilis euaq; flebilis & ſubire.

Iuſſa dei pia iuſſa ſalubria ſi tenuiſſent.

Vir neq; ſcēmina nec ſua ſemīa morte periſſent.

Sed quia ſpernere iuſſaq; ſoluere non timuere.

Mors grauis irruit: hoc merito fuit: & periere.

Ianua mortis paſſio fortis crimen eorum.

Attulit orbī ſemina morbi: totq; malorum.

Illā parentes atq; ſequentes culpa peremit:

Atq; piarum deliciarum munus ademit.

Flebile factum dans cruciatum: danſq; dolorem:

Iſta mœreri perdere ueri regis amorem.

Tam lachrimoſa tamq; perofa morte perire.

Atq; ferorum ſuppliciorū clauſtra ſubire.

fructu
Est data seuam causa per euam perditionis.
cha Dum meliorem sperat honorē uoce draconis.
legenda Hæc male credēs: nos quoq; ledēs crimīe magno
Homīne trīsti subdidit īsti secula damno.
Stirps miserorum plena dolorum postea creuit:
His quoq; damnīs pluribus annis subdita fleuit.
Q Sed deus omnipotēs quī uerbo cūcta creauit.
Sic cecidisse dolēs hoīes: quos semp amauit.
Ipse suum uerbū transmīsit ad infima mundi.
Exulibus miseris aperire uiam redeundi,
Filius ergo dei descendit ab arce supernas
Nunquam discedens a maiestate paterna.
Quī corpus sūmens animatū munimīe saluo:
Processit natus sacro de uirginis aluo.
Verus homo uerusq; deus pius & miserator.
Verus saluator nostre salutis amator.
Viuendiq; uolens nobis ostendere normā.
Se dedit exemplū rectamq; per omnia formā.
Insuper & multos uoluit sufferre labores.
Atq; dolore suo nostros auferre dolores.
Sponte sua moriēs: mortē moriēdo peremit.
Et sic perpetua nos miseros a morte redemit.
Quod non debebat soluēs ita fons pietatis:
Succurrit nobis mortali peste grauatis.
Pondera nostra ferens: penitus nos exonerauit;
Et quicquid crimē uetus abstulerat reparauit.
Nam de morte pia consurgens ut leo fortis.
Restituit uitam prostrato principe mortis.

Sic domini pietas mundum non passa perire:
Fecit nos miseros ad gaudia prima redire.
Hoc satis audisti frater q̄ gratia christi
Sic nos saluauit: nostrumq; genus renouauit.
Si sapis: hoc credas: nec ab hac ratione recedas.
Sed quid lucratur credens: qui non operatur.
Hic male se lædit: male uiuens non benæ credit:
Crede mihi magnum illa fides facit sibi dānum.
Mortem mercatur: quia mortua iure uocatur.
Hunc facit ipsa mori sub iudicio grauiori.
Quā si nescisset fidei: quid dogma fuisset.
Quod loquor est notum retinentibus utile totū.
Frater id ausculta: ueniēt tibi cōmoda multa.
Si retinere uelis: quia sic eris ipse fidelis.
Hanc per uirtutem poteris sperare salutem.
Atq; beatus eris: si quæ bona sunt opereris.
Ergo uerborum semper memor esto meorum:
Cura tuæ mentis sit semper in his documētis.
Si uis saluari: semper studeas imitari
Vitam iustorum: fugiens exempla malorum.
Illis iungeris: quorum uñc facta sequeris.
Elige sanctorum consortia: non reproborum:
O q̄ ditatur qui celica regna lucrantur.
Sic exaltantur: qui sanctis associantur.
Viuent iocundi: qui spernunt gaudia mundi.
Qui carnis miseræ norunt uitiosa cauere.
Sub pedibus quorum uictus iacet hostis eorum.
His dabitur uere: dominum sine fine uidere.

Angelicosq; choros diuina laude sonoros:
Cū quibus ante deū referēt cū laude tropheum.
Quod tibi nunc dico: si serues corde pudico.
Hos inter cetus uiues sine tempore lætus.
Sed miseri flebunt: quia gaudia uulla uidebunt.
Nunquā cū reprobis tribuat portio nobis.
Ad penas ibunt. & sic sine fine peribunt.
Mundus ad hāc partē trahit per demonis artē.
Istaq; damna ferent: qui sordibus eius adherent.
His igitur monitis tactus totiens repetitis.
Sensu discreto quæ sunt aduersa caueto.
Peruigili cura semper meditare futura.
Quā fera q̄ fortis ueniet distinctio mortis.
Quæ uia pander: cū spiritus egredietur:
Quid sit facturus: uel quos comites habiturus.
Quā miser infernus: q̄ nobilis ordo supnus.
Quæ mala dānatis: quæ sunt bona parata beatis
Quantū gaudebūt. quos gaudia sūma replebūt.
Quos illustrabit: quos semper lætificabit
Visio sancta dei: splendorq; suæ faciei.
Talīa querenti dabitur noua gratia menti.
Cum studio tali dulcedine spirituali.
Mens tua pascetur: si iugiter hæc meditetur.
Hoc studium mentē domino facit esse placentē.
Curas terrenas magno cruciamine plenas.
Funditus expellit: uitiorum gramina uellit.
Exitus ostendit: quo mundi gloria tendit.

FINIS.

BIBLIOTECA NACIONAL

1001966805